

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Pelc
	SA Kazimierz Rusin

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

z udziałem **Powiatu (...) i (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego

na skutek zażalenia **wnioskodawcy**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt I Co 11/13

p o s t a n a w i a:

I. o d d a l i ć zażalenie,

II. z a s ą d z i ć od uprawnionego (...) Spółki Akcyjnej

z siedzibą w W. na rzecz obowiązwanego Powiatu (...) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego .

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 stycznia 2013r. uprawniony (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się udzielenia zabezpieczenia roszczeń uprawnionego - opartego na podstawie normy wynikającej z przepisu art. 189 kpc , które zostanie zrealizowane przez złożenie pozwu – przeciwko obowiązwanym Powiatowi (...) - Zarządowi Dróg Powiatowych w R. i (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. o:

a. ustalenie nieistnienia prawa obowiązwanego Powiatu (...) -Zarządu Dróg Powiatowych w R. do domagania się od uprawnionego (...) S.A. w W. wykonania prac remontowych części drogi powiatowej nr (...) W. - B.- G. M.. w km od 5+227 (skrzyżowanie z drogą dojazdową do boczniczy kolejowej - ul. (...) w miejscowości G. M..) co stanowi długość 4,05 km, usytuowanych na nieruchomościach oznaczonych jako: działka ewidencyjna nr (...) położona w miejscowości B., działka ewidencyjna nr (...) położona w miejscowości Z. oraz działki ewidencyjne nr (...) położone w miejscowości G. M. w określonej technologii, na podstawie Porozumienia z dnia 13 września 2010 roku, zawartego pomiędzy obowiązwanym Powiatem (...) - Zarządem Dróg Powiatowych w R. a uprawnionym - (...) S.A. w W., a w

konsekwencji ustalenia braku uprawnienia domagania się przez tego obowiązane od obowiązanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zapłaty w wysokości do kwoty 500.000,00 zł poprzez dokonanie wypłaty jakichkolwiek kwot z gwarancji należnego wykonania umowy Nr (...) z dnia 29 września 2010 roku, wystawionej przez (...) S.A w W., celem zabezpieczenia ewentualnych roszczeń odszkodowawczych Powiatu (...) - Zarządu Dróg Powiatowych w R., wobec (...) S.A. w W. tj. gwarancji stanowiącej formę zabezpieczenia roszczeń odszkodowawczych Powiatu (...) - Zarządu Dróg Powiatowych w R. w stosunku do (...) S.A. w W., powstałych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przez (...) S.A. w W. prac objętych Porozumieniem z dnia 13 września 2010 roku, zgodnie z jego treścią, z dnia wystawienia w/w gwarancji ubezpieczeniowej, ewentualnie zaś - w przypadku wystąpienia przez obowiązanego Powiat (...) - Zarząd Dróg Powiatowych w R. z żądaniem wypłaty jakichkolwiek kwot z w/w gwarancji ubezpieczeniowej, uprawniony (...) S.A. w W. domagał się będzie:

b. zaniechania bezprawnego skorzystania przez Powiat (...) -Zarząd Dróg Powiatowych w R. z gwarancji należytego wykonania umowy Nr (...) z dnia 29.09.2010r. wystawionej przez obowiązanego (...) S.A w W.

poprzez :

1. zakazanie (...) S.A w W. wypłaty jakiegokolwiek kwoty z wystawionej przez niego gwarancji należytego wykonania umowy Nr (...) z dnia 29.09.2010r., której celem jest zabezpieczenie roszczeń odszkodowawczych obowiązanego Powiatu (...) - Zarządu Dróg Powiatowych w R. w stosunku do uprawnionego (...) S.A. w W. z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przez zobowiązanego prac objętych Porozumieniem z dnia 13 września 2010 roku, pomiędzy uprawnionym (...) S.A. w W. a obowiązującym Powiatem (...) - Zarządem Dróg Powiatowych w R.,

2. zakazanie obowiązanemu Powiatowi (...) - Zarządowi Dróg Powiatowych w R. żądania wypłaty jakichkolwiek kwot z w/w gwarancji należytego wykonania umowy nr (...) z dnia 29 września 2010 roku.

Wnioskodawca wywodził również, iż w przypadku uznania przez Sąd, że wskazany sposób zabezpieczenia jest niezasadny, domaga się on ustalenia przez Sąd innych sposobów zabezpieczenia, jakie Sąd uzna za zasadne.

W każdym zaś razie uprawniony domagał się także wyznaczenia dwutygodniowego terminu do wytoczenia w/w powództwa.

W uzasadnieniu wniesionego wniosku o udzielenie zabezpieczenia uprawniony wywiódł, iż obowiązany Powiat (...) - Zarząd Dróg Powiatowych w R., spróbuje bezprawnie skorzystać z gwarancji należytego wykonania umowy Nr (...) z dnia 29 września 2010 roku, wystawionej przez (...) S.A w W. pomimo tego, że nie ma ku temu jakichkolwiek przesłanek wynikających z podstawy faktycznej jak i prawnej. Uprawniony zawarł z Powiatem (...) - Zarządem Dróg Powiatowych w R. Porozumienie z dnia 13 września 2010 roku, w przedmiocie korzystania w okresie od 13 września 2010 roku do dnia 09 czerwca 2012 r. z drogi powiatowej usytuowanej na nieruchomościach stanowiących działki ewidencyjne nr: (...) położona w miejscowości B., nr 462 położona w miejscowości Z. oraz nr (...) i (...) w miejscowości G. M., stanowiących część drogi powiatowej nr (...)IR. Na podstawie tego porozumienia wnioskodawca zobowiązał się do wniesienia bezwarunkowego zabezpieczenia realizacji postanowień Porozumienia w formie gwarancji ubezpieczeniowej, płatnej na pierwsze żądanie w kwocie 500.000,00 zł. Wnioskodawca przedłożył żadaną gwarancję.

Pismem kierowanym do obowiązanego Powiatu (...) z dnia 12 listopada 2012 roku uprawniony (...) S.A wskazał, że umowa zawarta z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad zakłada wywiązanie się z utrzymania, naprawy, odbudowy i remontu istniejących dróg przewidzianych do wykorzystania dla transportu technologicznego podczas realizacji robót. Umowa na budowę autostrady zakłada odtworzenia drogi w przypadku jej zniszczenia podczas wykorzystywania do transportu materiałów nasypowych. Uprawniony nie skorzystał z w/w szlaku ze względu na odmienne usytuowanie wytwórni mas bitumicznych od pierwotnie przyjętej koncepcji, dlatego też zwrócił się on do obowiązanego Powiatu (...) - Zarządu Dróg Powiatowych w R. o rozwiązanie przedmiotowego porozumienia za porozumieniem stron i zwrot gwarancji ubezpieczeniowej. W odpowiedzi pismem z dnia 05 grudnia 2012 roku obowiązany Powiat (...) - Zarząd Dróg Powiatowych w R. przedstawił dwa warianty rozwiązania istniejącego sporu, w

tym wskazał na możliwość rozwiązania porozumienia za porozumieniem stron. Zastrzegł on jednak, iż w przypadku niedotrzymania przez uprawnionego narzuconych mu wariantów przez przyjęcie stosownej decyzji, podjęte zostaną działania wynikające z zawartego porozumienia.

Pismem z dnia 3 stycznia 2013 roku uprawniony (...) S.A wezwany został do wykonania prac remontowych na objętym Porozumieniem szlaku drożnym, pod rygorem podjęcia działań celem uruchomienia środków w wysokości do kwoty 500.000,00 zł pochodzącej z udzielonej gwarancji. Żądanie wykonania prac remontowych na w/w odcinku drogi powiatowej, który był objęty Porozumieniem, z uwagi na brak ich użytkowania przez uprawnionego, jak i brak ich zniszczenia jest w ocenie uprawnionego bezpodstawne.

W ocenie uprawnionego, okoliczności faktyczne wskazywane w osnowie wniosku o udzielenie zabezpieczenia w pełni uprawdopodobniają jego roszczenia. Posiada on również interes prawny w żądaniu udzieleniu zabezpieczenia, albowiem brak zabezpieczenia spowoduje nieodwracalne skutki sprowadzające się do wypłaty przez gwaranta kwoty 500.000,00 zł, w przypadku gdy uzna on, że jego zobowiązanie ma charakter abstrakcyjny i jest oderwane od przyczyn mających lub nie swoje źródło w stosunku umownym. Tym samym skorzystanie przez Powiat (...) - Zarząd Dróg Powiatowych z udzielonej gwarancji wyrządzi wnioskodawcy szkodę, w postaci nieodwracalnych skutków finansowych, gdyż zgodnie z umową gwarancji obowiązanemu (...) S.A. przysługuje roszczenie do (...) S.A. o zwrot kwoty wypłaconej z tytułu udzielonej gwarancji, który w terminie siedmiu dni od dnia dokonania płatności przez (...) S.A na rzecz beneficjenta, zwróci (...) S.A. zapłaconą beneficjentowi kwotę wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wymagalności. Nadto uprawniony wystawił przez wydaniem dokumentu pierwszej gwarancji udzielonej na podstawie w/w umowy siedem weksli in blanco. Uprawniony zaznaczył, iż roszczenie regresowe będzie przysługiwało gwarantowi niezależnie od rozstrzygnięcia Sądu w przedmiocie powództwa o ustalenie nieistnienia prawa żądania dokonania wypłaty z gwarancji ubezpieczeniowej. Nadto brak zabezpieczenia uniemożliwi wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Uzasadniając wskazany sposób zabezpieczenia uprawniony podniósł, iż nie zmierza ono do zaspokojenia roszczenia, a jedynie umożliwi wykonanie przyszłego orzeczenia Sądu, a ponadto nie spowoduje on nadmiernego obciążenia obowiązków.

Analizując wniosek uprawnionego Sąd Okręgowy przyjął, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia jest żądanie uprawnionego udzielenia zabezpieczenia wskazywanego na wstępie niniejszego postanowienia roszczenia o ustalenie, zgłoszony przed wszczęciem postępowania w sprawie (art. 730 § 2 in principio k.p.c), zaś podstawę jego rozstrzygnięcia, w granicach przedmiotowych i podmiotowych wniosku, stanowi materiał zebrany w niniejszej sprawie, przedłożony przez uprawnionego wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia (art. 738 k.p.c). Oczywistym jest, iż merytoryczne badanie zasadności zarzutów uprawnionego, jakie stanowić będą podstawę wniesionego w sprawie powództwa, przekracza zakres kognicji tutejszego Sądu Okręgowego w ramach niniejszego postępowania incydentalnego. Zasadność twierdzeń uprawnionego zweryfikowana zostanie co do ich zasadności merytorycznej na etapie postępowania rozpoznawczego, toczącego się po wniesieniu przez uprawnionego powództwa.

Zasadność zaś obecnie rozpoznawanego wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczeń winna zostać oceniona z powołaniem jako normatywnej podstawy rozstrzygnięcia przepisów regulujących istotę i dopuszczalny zakres rozstrzygnięcia sądu w ramach takiego rodzaju sądowego postępowania cywilnego.

Dopuszczalność udzielenia uprawnionemu ochrony prawnej o charakterze tymczasowym, w ramach realizowanego przed sądem postępowania o udzielenie zabezpieczenia, w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku, wynika bezpośrednio z treści art. 730 § 1 i 2 zdanie pierwsze k.p.c. Udzielenie zabezpieczenia jest dopuszczalne co do zasady wówczas, gdy podmiot domagający się ochrony tymczasowej uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu

postępowania w sprawie (art. 730⁽¹⁾ § 1 i 2 k.p.c). Roszczenie zaś jest uprawdopodobnione, jeśli bez głębszego wnikania we wszystkie możliwe aspekty faktyczne i prawne sprawy, istnieje na pierwszy rzut oka znaczna szansa, że w świetle przytoczonych przez wnioskodawcę twierdzeń faktycznych popartych dowodami lub środkami nie będącymi dowodami w rozumieniu k.p.c. (przykładowo pisemne oświadczenia świadków, prywatne ekspertyzy) przysługuje ono osobie uprawnionej. Uprawdopodobnienie dotyczy zarówno okoliczności faktycznych, na których wnioskodawca opiera swoje roszczenie, jak i podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje swoją podstawę normatywną. Podstawą, źródłem takiego roszczenia, może być przykładowo czynność prawna, przepis ustawy czy akt administracyjny i podstawę tę uprawniony powinien wskazać (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 kwietnia 2012 roku, I ACz 692/12 oraz z dnia 7 maja 2012 roku, I ACz 782/12, w systemie informatycznym Lex 1135411, 1164918). Rozstrzygnięcie wreszcie Sądu w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia winno uwzględniać nie tylko dyspozycję przepisu art. 730⁽¹⁾ § 3 k.p.c. nakazującego uwzględnienie przy wyborze sposobu zabezpieczenia interesów stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę, ale i istotę naprowadzonego w powództwie roszczenia procesowego, determinującego zastosowanie w danej sprawie jednostkowej określonego sposobu zabezpieczenia bądź z katalogu tych, jakie zmierzają do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych (art. 747 k.p.c), bądź też innych roszczeń majątkowych lub niemajątkowych (art. 755 k.p.c). Zabezpieczenie nie może jednak, co do zasady, zmierzać do zaspokojenia roszczenia (art. 731 k.p.c). Rozpoznanie wreszcie przedmiotowego wniosku uprawnionego domagającego się zabezpieczenia realizowanego przed tutejszym Sądem roszczenia procesowego nastąpić winno w granicach przedmiotowych i podmiotowych określonych jego treścią (art. 738 k.p.c), przy czym wnioskowany przez powoda w treści zgłoszonego żądania o udzielenie zabezpieczenia sposób zabezpieczenia wiąże sąd w ramach rozpoznania sprawy. Zważywszy też na fakt, iż sygnalizowane przez uprawnionego roszczenie procesowe, jakie ma realizować w drodze wytoczenia powództwa ma charakter majątkowy (co do majątkowego i niemajątkowego charakteru roszczenia, w tym roszczenia pieniężnego - zob. np. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 roku, II PK 240/08 oraz przytoczone w jego treści dalsze orzeczenia tego Sądu, LEX 535829), nie będąc jednocześnie roszczeniem pieniężnym, ocena obecnie realizowanego przez uprawnionego żądania udzielenia zabezpieczenia winna zostać dokonana także i na tle przepisu art. 755 k.p.c, odnoszącego się do sposobów zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych.

Odnosząc wskazywane uprzednio uwagi do oceny merytorycznej zasadności żądania uprawnionego, odstępując - jak już uprzednio wskazywano od merytorycznej oceny zasadności żądań, z jakimi wystąpić zamierza uprawniony w drodze wniesienia powództwa opartego na art. 189 k.p.c. -przyjąć można, na podstawie analizy przedłożonego Sądowi materiału procesowego niniejszej sprawy, jak i podniesionych w osnowie wniosku o udzielenia zabezpieczenia okoliczności faktycznych, iż uprawniony uprawdopodobnił fakt przysługiwania mu roszczenia, jakie zamierza realizować w drodze wytoczenia powództwa. Stwierdzenie takie przenosi dalsze rozważania Sądu na ocenę posiadania przez uprawnionego interesu prawnego w żądaniu udzielenia zabezpieczenia, jak i wskazywanego w żądaniu wniesionego wniosku sposobu zabezpieczenia.

Domagając się udzielenia zabezpieczenia uprawniony wskazuje proponowany przez siebie sposób zabezpieczenia konstruując go w oparciu o treść przepisu art. 755 § 1 k.p.c, wskazującego na dopuszczalność zastosowania na okres toczącego się pomiędzy stronami procesu sposobu udzielenia zabezpieczenia o charakterze nowacyjnym, którego to celem jest unormowanie praw i obowiązków stron postępowania, poprzez m. in. kierowanie w odniesieniu do osoby obowiązanej określonej treści nakazów lub zakazów. Taka właśnie konstrukcja wskazywanego sposobu zabezpieczenia legła u podstaw sformułowanego przez uprawnionego wniosku, w którym to domaga się on zakazania obowiązanemu (...) S.A. w W. wypłaty jakichkolwiek kwot z przedmiotowej gwarancji ubezpieczeniowej na żądanie obowiązanego Powiatu (...), jak i zakazania temu ostatniemu obowiązanemu żądania dokonania jakiegokolwiek wypłaty z tejże gwarancji ubezpieczeniowej. Uprawnienie obowiązanego Powiatu (...) do żądania od obowiązanego (...) S.A. wypłaty kwot z gwarancji ubezpieczeniowej nr (...) jest następstwem postanowień łączącego uprawnionego i obowiązanego Powiat (...) Porozumienia z dnia 13 września 2010 roku (§ 2 ust. 2 i 7 Porozumienia), jak i wystawionej przez obowiązanego (...) S.A. w W., na zlecenie uprawnionego, gwarancji należytego wykonania umowy z daty W., dnia 29 września 2010 roku, nr (...), mającej charakter gwarancji nieodwołalnej, co do zasady bezwarunkowej (za

wyjątkiem warunków wskazanych w treści gwarancji) oraz płatnej na każde żądanie obowiązanej Powiatu (...) kwoty zabezpieczonej gwarancją, w terminie w niej wskazanym i w razie przedstawienia przez obowiązanej Powiat (...), jako Beneficjenta dokumentów i oświadczenia wskazanego w treści tejże gwarancji.

Na tle faktu istnienia w sprawie przedmiotowej gwarancji ubezpieczeniowej wywieść należy, iż umowa gwarancji ubezpieczeniowej jest niestypizowaną umową, zawieraną w ramach swobody zawierania umów. Stanowi ona odrębne zobowiązanie o charakterze nie samoistnym. Gwarant udzielający na zlecenie dłużnika gwarancji ubezpieczeniowej pozostaje poza stosunkiem podstawowym, na mocy którego doszło do wykreowania umowy gwarancji ubezpieczeniowej. Obowiązek wypłaty gwarancji uzależniony jest jedynie od zaistnienia określonego w gwarancji zdarzenia, którym jest zgłoszenie przez Beneficjenta umowy gwarancyjnej żądania skierowanego do Gwaranta o zapłatę z tytułu gwarancji ubezpieczeniowej. Gwarant ma więc bezwarunkowy obowiązek spełnienia świadczenia wynikającego z gwarancji, przez co obowiązek ten ma charakter obowiązku abstrakcyjnego. W takim wypadku przyjęcie tezy o dopuszczalności ingerencji Sądu w sferę autonomicznych uprawnień beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej prowadziłoby do faktycznej utraty znaczenia takiego rodzaju zabezpieczenia wykonania umowy, jak i niedozwoloną ingerencją w zasadę swobody kształtowania stosunku zobowiązaniowego przez strony tego stosunku. Ewentualny zaś spór stron stosunku podstawowego, w ramach którego to doszło do wykreowania umowy gwarancji, którego to rozstrzygnięcie nie jest możliwe na etapie postępowania incydentalnego, jakim jest postępowanie o udzielenie zabezpieczenia, pozostaje bez znaczenia dla Gwaranta, który musi spełnić świadczenie z tytułu udzielonego zabezpieczenia, zgodnie z treścią dokumentu gwarancyjnego.

Przekonanie o braku dopuszczalności ingerencji Sądu w sferę uprawnień i obowiązków podmiotów stosunku gwarancyjnego, w tym w szczególności w sferę obowiązków gwaranta - obowiązanej (...) S.A. w W., usytuowanej poza stosunkiem podstawowym łączącym uprawnionego z obowiązanej Powiatem (...), które to jak już wspomniano mają charakter obowiązku abstrakcyjnego, przesądza o braku możliwości uwzględnienia wniosku uprawnionego domagającego się zakazania obowiązanej (...) S.A. w W. wypłaty jakiegokolwiek kwoty z wystawionej przez niego gwarancji należytego wykonania umowy nr (...) z dnia 29 września 2010 roku. Skoro więc - jak już uprzednio wywieziono - wskazany przez uprawnionego we wniosku o udzielenie zabezpieczenia wiąże Sąd w ramach postępowania o udzielenie zabezpieczenia, a ten nie może zostać zastosowany w niniejszej sprawie, to żądanie udzielenia takiego sposobu zabezpieczenia winno zostać oddalone.

Odnośnie zaś drugiego ze wskazanych przez obowiązanej sposobów zabezpieczenia przyszłego roszczenia, a to polegającego na zakazaniu obowiązanej Powiatowi (...) żądania wypłaty jakiegokolwiek kwot z przedmiotowej gwarancji, to w ocenie Sądu uprawniony nie ma interesu prawnego w żądaniu udzielenia takiego zabezpieczenia. Wskazywano już uprzednio, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c.). Orzeczenie Sądu, jakie zapadłoby w wyniku wytoczonego przez uprawnionego powództwa o ustalenie, nie byłoby co do istoty wykonalne, albowiem nie nadawałoby się do wykonania w drodze egzekucyjnej. Zważyć natomiast należy, iż jak chodzi o drugi aspekt rozumienia pojęcia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, to pojęcia osiągnięcia celu postępowania, jaki ma być realizowany w przyszłości w drodze wniesienia właściwego powództwa o ustalenie nieistnienia prawa podmiotowego obowiązanej Powiatu (...), opartego na art. 189 k.p.c, a to żądania ustalenia treści wzajemnych relacji obligacyjnych uprawnionego i obowiązanej Powiatu (...), w tym w szczególności nieistnienia prawa domagania się od uprawnionego wykonania prac remontowych części drogi powiatowej nr (...) W. - B. - G. M.. w km od 5+227, na długości 4.05 km, w żadnej mierze nie można utożsamiać z takim celem niniejszego postępowania o udzielenie zabezpieczenia, jakim jest w zamyśle uprawnionego, zapobieżenie zrealizowania przez obowiązanej Powiat (...) uprawnienia wynikającego z wystawionej na zlecenie uprawnionego gwarancji ubezpieczeniowej. Taki sposób zabezpieczenia, zważywszy na fakt, że jego skutkiem byłoby w istocie pozbawienie przysługującego obowiązanej prawa skorzystania z gwarancji ubezpieczeniowej, zważywszy na terminowy charakter takiego uprawnienia, prowadziłyby w istocie nie tylko do zaspokojenia roszczenia, co jest niedopuszczalne w świetle art. 731 k.p.c, ale i mogłaby grozić obowiązanej wyrządzenia szkody w razie ustalenia - wbrew intencjom uprawnionego -

faktu istnienia po jego stronie kwestionowanego obowiązku, a w konsekwencji i oddalenia przyszłego powództwa o ustalenie. Takie zabezpieczenie przyszłego roszczenia uprawnionego nie uwzględniałoby konieczności uwzględnienia przez Sąd w ramach postępowania o udzielenie zabezpieczenia nie tylko interesów uprawnionego, ale również i obowiązanego, przez co naruszałoby przepis art. 730 § 3 k.p.c. Niniejsze postanowienie w żaden sposób nie narusza również praw uprawnionego. W sytuacji bowiem zrealizowania przez obowiązanego Powiat (...) uprawnień wynikających z wystawionej na zlecenie uprawnionego gwarancji ubezpieczeniowej, w warunkach braku po jego stronie rzeczywistego uprawnienia do zaspokojenia własnych roszczeń z gwarancji ubezpieczeniowej, nawet w razie wystąpienia przeciwko uprawnionemu przez Gwaranta (obowiązanego (...) S.A.) z roszczeniem regresowym, sam uprawniony będzie mógł wystąpić z powództwem przeciwko Powiatowi (...) o zasądzenie na swoją rzecz, od tego obowiązanego, kwoty bezpodstawnie uzyskanej z wypłaty gwarancji.

Mając więc na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Rzeszowie postanowieniem z dnia 24 stycznia 2013r. sygn. akt IC0 11/13 oddalił wnioski na podstawie wcześniej powołanych przepisów.

Od powyższego postanowienia zażalenie wywiódł wnioskodawca – uprawniony i zarzucając :

1. naruszenie norm wynikających z przepisów art. 730^{((1))} § 1 i 2 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię (interpretację), w tym pojęcia „interes prawny” i ustaleń co do jego uprawdopodobnienia, skutkujące błędnym przyjęciem, że Uprawniony – (...) w W. nie ma interesu prawnego w żądaniu udzielenia zabezpieczenia (drugiego ze wskazanych sposobów zabezpieczenia), pomimo wykazania, że brak zabezpieczenia poważnie uniemożliwi/poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia względnie uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie, co w konsekwencji skutkowało nieuwzględnieniem przez Sąd I instancji wniosku Uprawnionego o zabezpieczenie,
2. naruszenie normy wynikającej z przepisu art. 731 kpc poprzez jego błędne (czyt. niewłaściwe) zastosowanie do ustalenia stanu faktycznego w sprawie poprzez uznanie przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie, iż wniosek o udzielenie zabezpieczenia jest nieuzasadniony z uwagi na to, że zmierza do pozbawienia przysługującego obowiązanemu prawa skorzystania z gwarancji ubezpieczeniowej, prowadząc do zaspokojenia roszczenia, a ponadto może grozić obowiązanemu wyrządzeniem szkody w razie ustalenia faktu istnienia po jego stronie kwestionowanego obowiązku,
3. naruszenie normy wynikającej z przepisu art. 755 kpc poprzez jego niezastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynikającego z przedstawionych okoliczności faktycznych/faktów popartych materiałem dowodowym,
4. naruszenie prawa materialnego, a to jest normy wynikającej z przepisu art. 58 § 1 kc oraz art. 353¹ kc w związku z art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 oraz art. 64 c ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.) w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007 r. nr 19, poz. 115 z późn. zm.) oraz art. 58 § 2 kc poprzez ich niezastosowanie dla oceny – z urzędu – ważności czynności prawnej – porozumienia z dnia 13.09.2010 r. pomiędzy Uprawnionym a Obowiązanym ad. 1,
5. naruszenie prawa materialnego, a to jest normy wynikającej z przepisu art. 58 § 1 kc oraz art. 353¹ kc w związku z art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.) poprzez ich niezastosowanie dla oceny – z urzędu – ważności czynności prawnej – w/w porozumienia z dnia 13.09.2010 r. Zgodnie z powoływaną powyżej normą prawną ustawodawca zabronił przewozu pojazdami nienormatywnymi ładunków innych niż ładunek niepodzielny, z wyłączeniem pojazdów nienormatywnych uprawnionych do poruszania się na podstawie zezwoleń kategorii I lub kategorii II. Analizując stan faktyczny w niniejszej sprawie, poparty stosowanymi dowodami, należy stwierdzić, iż Uprawniony w większości korzystałby z pojazdów nienormatywnych o masie całkowitej do 40 t przewożących ładunek podzielny (piasek, pospółkę, kruszywo itd.), których ruch po drogach powiatowych z mocy w/w bezwzględnie obowiązującego przepisów jest zabroniony a pomimo to Obowiązanym ad. 1 Powiat (...) – Zarząd Dróg Powiatowych w R. w powoływanym porozumieniu z dnia 13.09.2010 r. zezwolił na stosowny przejazd notabene pozostający w sprzeczności z postanowieniami hipotezy powoływanej normy wynikającej z przepisów prawa o ruchu drogowym,

6. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść wydanego w sprawie postanowienia, a to jest norma wynikająca z przepisu art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc poprzez brak wszechstronnego rozważenia przedstawionego w sprawie materiału dowodowego w pełni uprawdopodobniającego interes prawny Uprawnionego w uzyskaniu przedmiotowego zabezpieczenia. Istnieje sprzeczność ustaleń Sądu I instancji z treścią przedstawionego przez Uprawnionego materiału dowodowego poprzez brak wszechstronnego rozważenia powołanych dowodów w powiązaniu z ich prawidłową oceną w sprawie, polegające na kwestii uprawdopodobnienia interesu prawnego Uprawnionego z pominięciem oceny pod względem ważności istotnej części materiału dowodowego tj. porozumienia z dnia 13.09.2010 r., a co za tym idzie rzutuując na inne przedstawione dowody w sprawie jak inwentaryzacja drogi, wyciąg z gwarancji ubezpieczeniowej itd. Sąd przy ocenie wskazanych dowodów a w konsekwencji twierdzeń co do faktów/okoliczności faktycznych dopuścił się błędów natury faktycznej poprzez ustalenie przyjętego stanu faktycznego niezgodnego z jego faktyczną treścią. Bezsprzecznym jest, iż brak udzielenia wnioskowanego zabezpieczenia doprowadzi do realizacji przez Obowiązanego ad. 1 – Powiatu (...) – Zarząd Dróg Powiatowych w R. gwarancji ubezpieczeniowej poprzez wypłatę określonej kwoty. Powyższa realizacja gwarancji ubezpieczeniowej narazi Uprawnionego na ujemne daleko idące konsekwencje natury finansowej, a w dłuższym czasie może doprowadzić do utraty płynności finansowej z uwagi na istniejący kryzys w branży budowlanej. Ponadto Sąd I instancji przekroczył granice swobodnej oceny przedstawionego materiału w sprawie polegające na wyprowadzeniu z przedstawionych okoliczności faktycznych/faktów popartych stosowanym materiałem dowodowym wniosków z niego nie wynikających przyjmując, że Uprawniony nie uprawdopodobnił swojego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia pomimo przedstawienia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych/faktów wraz z dowodami przez Uprawnionego, które w pełni uprawdopodobniały interes prawny Uprawnionego w uzyskaniu przedmiotowego zabezpieczenia,

w n i ó s ł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku o zabezpieczenie a także o zasądzenie na jego rzecz od Obowiązanego Powiatu (...) – Zarządu Dróg Powiatowych w R. kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uczestnik postępowania – Obowiązany Powiat (...) – Zarząd Dróg Powiatowych w R. wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i jako takie podlega oddaleniu .

Sąd Okręgowy trafnie przyjął , że zgodnie z art. 730¹ § 1 kpc udzielenie zabezpieczenia uwarunkowane jest od wykazania prawdopodobieństwa istnienia roszczenia , którego się dochodzi, bądź którego zamierza się dochodzić oraz istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia (obie przesłanki winny być spełnione kumulatywnie), a także, że udzielone zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia (art. 731 kpc), jak również trafnie wywiódł w oparciu o posiadany materiał dowodowy, że w niniejszej sprawie uprawniony uprawdopodobnił roszczenie , którego zamierza dochodzić i podał dlaczego tak uważa , że w niniejszej sprawie uprawniony nie uprawdopodobnił swojego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia i bardzo wszechstronnie i wnikliwie podał dlaczego tak uważa i że uwzględnienie wniosku o zabezpieczenie zmierzałoby do zaspokojenia roszczenia .

Sąd Apelacyjny podziela te poglądy z przyczyn podanych przez Sąd Okręgowy (powtarzanie argumentów jest zbędne), a odmienne wywody zaprezentowane w zażaleniu , że taki interes prawny posiada uprawniony i że udzielenie zabezpieczenia nie zmierza do zaspokojenia roszczenia , nie są do podzielenia .

Dlatego też rozstrzygnięcie wniosku przez Sąd Okręgowy przez jego oddalenie nie narusza przepisu art. 730¹ § 1 i 2 kpc , art. 731 kpc, art. 755 kpc .

We wniosku o zabezpieczenie roszczenia , które uprawniony zamierza dochodzić , nie podnoszono , że porozumienie między stronami tj. między uprawnionym i obowiązany z dnia 13.09.2010 r. jest nieważne w świetle art. 58 § 1 kc oraz art. 353¹kc w związku z art. 64 ust. 1 pkt. 1 , ust. 2, ust. 3 oraz art. 64 c ust. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym

(Dz. U z 2012 r, poz. 1137 z późn. zm. w związku z art. 2 ust. 1 pkt. 3 o drogach publicznych Dz. U z 2007 r. nr 19, poz. 115 z późn. zm.) i dlatego też podnoszenie tego zarzutu na etapie postępowania zażaleniowego z sugestią , że to Sąd orzekający z urzędu winien oceniać , czy między stronami doszło do zawarcia ważnej czynności prawnej , jest chyba jakimś nieporozumieniem , gdy w oparciu o to porozumienie wnioskodawca zamierza wytoczyć powództwo, tym bardziej, na co zwrócił słusznie uwagę Sąd I instancji, że w postępowaniu o zabezpieczenie roszczenia przed wytoczeniem powództwa zakres kognicji sądu tego typu zagadnień nie obejmuje .

Z tych też przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt. I postanowienia na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc .

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i § 12 ust. 2 pkt. 2 w związku z § 10 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych .